

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 3 marca 2023 r.

Poz. 1582

WYROK NR II SA/WR 630/21 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 12 kwietnia 2022 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Sędzia NSA Halina Filipowicz-Kremis

Sędzia WSA Władysław Kulon

Sędzia WSA Gabriel Węgrzyn (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2022 r. w Wydziale II
na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym
sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego
na uchwałę Rady Miejskiej Legnicy
z dnia 26 lipca 2021 r., nr XXXIII/408/21
w przedmiocie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dzielnicy Tarninów dla terenu ograniczonego ulicami Aleją 100-lecia Odzyskania
Niepodległości, Jaworzyńską oraz rzeką Młynówką w Legnicy

stwierdza nieważność zaskarżonej uchwały w zakresie:- § 27 ust. 2 pkt 6 we fragmencie: „od 1,5 m”; - § 31 ust. 2 pkt 8 we fragmencie: „usytuowane w odległości od dróg w granicach od 5 m do 14 m”; - § 38 ust. 2 pkt 7 we fragmencie: „od 0 m”.

Uzasadnienie

Skargą nadzorczą z 26 XI 2021 r. Wojewoda Dolnośląski wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr XXXIII/408/21 Rady Miejskiej Legnicy z dnia 26 VII 2021 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dzielnicy Tarninów dla terenu ograniczonego ulicami Aleją 100-lecia Odzyskania Niepodległości, Jaworzyńską oraz rzeką Młynówką w Legnicy (Dz. Urz. Woj. Doln. z 2021 r., poz. 3722) – dalej jako „MPZP”, w części obejmującej: § 27 ust. 2 pkt 6 we fragmencie: „od 1,5 m”; § 31 ust. 2 pkt 8 we fragmencie: „usytuowane w odległości od dróg w granicach od 5 m do 14 m” i § 38 ust. 2 pkt 7 we fragmencie: „od 0 m”. W skardze wniesiono także o rozpatrzenie skargi w trybie uproszczonym i zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadniając skargę wojewoda zarzucił istotne naruszenie art. 20 ust. 1 ustawy z 27 III 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741), dalej „upzp”, w zw. z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 26 VIII 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587) - dalej „rozporządzenie”, polegającym na wprowadzeniu różnicy między tekstem uchwały a jej załącznikiem graficznym.

Wojewoda podkreślił, że analiza załącznika graficznego do MPZP (załącznik nr 1)

1) prowadzi do stwierdzenia, że kwestionowane skargą ustalenia tekstu MPZP w zakresie linii zabudowy usytuowanych od strony dróg dla określonych terenów nie korelują z odległościami wynikającymi z załącznika graficznego do MPZP. Rysunek MPZP wyznacza bowiem linię zabudowy na przedmiotowych terenach w następujący sposób:

- 1) dla terenu 4MW odległość linii zabudowy od dróg wynosi 4-12 m, podczas gdy według § 27 ust. 2 pkt 6 tekstu MPZP wynosi ona od 1,5 m do 12 m;
- 2) dla terenów 1U i 2U odległość linii zabudowy od dróg wynosi 6 m (teren 2U) i 4 m (teren 1U), podczas gdy według § 31 ust. 2 pkt 8 tekstu MPZP wynosi ona od 5 m do 14 m;
- 3) dla terenu 1E odległość linii zabudowy od dróg wynosi 6 m, podczas gdy według § 38 ust. 2 pkt 7 tekstu MPZP wynosi ona od 0 m do 6 m.

W ocenie wojewody wyżej opisany stan rzeczy narusza istotnie prawo. Zgodnie z art. 20 ust. 1 upzp, część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały. Ponadto, zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia, na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Rysunek planu w procesie stosowania prawa może być uwzględniony tylko w takim zakresie, w jakim jest „opisany” w tekście planu. Ewidentna sprzeczność pomiędzy treścią uchwały a jej częścią graficzną narusza zasady sporządzenia planu miejscowego i w konsekwencji powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części. W stanie faktycznym niniejszej sprawy stwierdzenie nieważności MPZP w zakresie określonym we wniosku sformułowanym w skardze doprowadzi do sytuacji zgodności tekstu z rysunkiem MPZP. Tym samym – zdaniem wojewody - wyeliminowana zostanie sprzeczność między obydwoma częściami MPZP w omawianym zakresie.

W odpowiedzi na skargę Rada Miejska w Legnicy wniosła o uwzględnienie skargi wyjaśniając, że podziela w całości argumentację skargi. Wniesiono także o rozpatrzenie skargi w trybie uproszczonym i nie obciążanie Rady Miejskiej w Legnicy kosztami postępowania.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

W okolicznościach sprawy wystąpiła oczywista niespójność części tekstowej z częścią graficzną MPZP. W sprawie bezsporne jest, że odległości linii zabudowy unormowane w § 27 ust. 2 pkt 6, § 31 ust. 2 pkt 8 i § 38 ust. 2 pkt 7 MPZP są niezgodne z odległościami linii zabudowy ujawnionymi na rysunku MPZP.

W takiej sytuacji zasadny jest podniesiony w skardze zarzut istotnego naruszenia prawa. Biorąc pod uwagę normatywny charakter uchwały w sprawie planu miejscowego, wymagający redagowania jego postanowień

w sposób spełniający wymagania przyzwoitej legislacji, niedopuszczalne są sytuacje formułowania w nich ustaleń niejasnych, wątpliwych, czy wzajemnie się wykluczających. Takie ustalenia powinny być zawsze objęte interwencją nadzorczą i eliminowane z systemu prawnego.

Słusznie organ nadzoru wskazuje, że norm z § 27 ust. 2 pkt 6, § 31 ust. 2 pkt 8 i § 38 ust. 2 pkt 7 MPZP w kwestionowanym skargą zakresie nie sposób powiązać z rysunkiem stanowiącym załącznik nr 1 do MPZP. Wskazuje on bowiem odmienne parametry od powołanych w części tekstowej.

W świetle § 8 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia, na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego.

Ponieważ powołane w skardze przepisy w kwestionowanej części nie spełniają określonych wyżej wymagań skargę należało uwzględnić.

Stosownie do art. 28 ust. 1 upzp istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Pod pojęciem istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego należy rozumieć m.in. niezachowanie podstawowych wymagań treściowych, jakie spełniać powinna uchwała w przedmiocie planu miejscowego.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł na zasadzie art. 147 § 1 ustawy z 30 VIII 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r., poz. 329). Z uwagi na rodzaj i charakter naruszenia prawa taki zakres interwencji był niezbędny do usunięcia skutków opisanego naruszenia, a zarazem do zapewnienia skuteczności kontroli sądownoadministracyjnej.